

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

1. Homines quosdam à malis spiritibus verè insideri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Constatbat enim pranis eum moribus, & incivibus, cum DEI contemptu diu vixisse, in parentesq; tunc iurgatum contumelias & intoleranda probra dixisse, denotionibus execrationibusq; diris ab eis agitatum abiisse. Hæc Alexander. Et adhuc miramur talia patientes? miremur potius talia facientes. Æquum est, vt turpes larvæ inuadant turpia facientes. Habet magistratus lictores, quos mittit ad rebelles. Dei lictores sunt dæmones, ex merito igitur illis plectit impios, ac præsertim parentum contemtores. Felix, qui, ne plectatur, territus exclamat auxiliumque vocat. Solent & parentes, vt terreat liberos suos, illis nescio quas umbras, & hisuta monstra, extra hypocaustum vagantia, minitari. Memini & ego non ita pridem insignem ingenio & nobilitate adolescentem eiuscmodi intemperijs agitatum, non ausum dormire solum, non egredi sine comite extra limen hypocausti, nocturno tempore, denique metuentem vehementer, ne à cacodæmone abriperetur; caussā ipse probè nouerat. Quàm ille tum ad mē cupidè cucurrit? quàm opem meam sollicitè implorauit? ac propè hanc ipsam mihi tunicam à corpore abstulit, cupiens, vt ad Exercitia spiritualia eum promouerem. Sed non erat tum tempus eum admittendi: satis illum diabolus exercebat, cuius terriculamenta illi utile erat experiri, donec disceret caussam potius molestiarum, quàm molestias ipsas exhorreare. Sic & & Apostolus olim fecit, ita scribens ad Corinthios: *Ego quidem absens corpore, 1. Cor. 5. 39
præsens autem spiritus, jam judicavi ut præsens, eum quis sic operatus est, in nomine Domini nostri IESV Christi, congregatis vobis, & meo spiritu, cum virtute Domini nostri IESV tradere huiusmodi satanas in interitum carnis, ut spiritus saluus fiat, in die Domini nostri IESV Christi.*

CAPUT LIX.

Cur, & quàm monstruos diaboli faciant eos, quos insident?

Menio ad alterum modum, aut speciem monstrorum diabolicorum. Neque enim ipsi duntaxat horrificè monstruos se se mortalibus aspiciendos exhibent, sed

I.

Leuin. Lemn.
lib. 2 de oc-
cult naturæ
cap. 2.

Tostatus
Abulensi, q.
114. in c. 8.
Matthæi.

II.

Matt. 8.16.28.
Matt. 4.24.

sed etiam admodum monstroſos faciunt energumenos, in quos ingrediuntur. Hoc autem, quām demonstrem, prius ostendendum est, an Spiritus isti, & quomodo in homines intrent? Sunt enim, qui cum Leuino Lemnio putent, energumenos, qui à dæmonibus possideri dicuntur, naturalibus tantum morbis laborare, non verò à dæmonibus possideri. Sunt qui animas quasdam jam olim defunctorū arreptitios inuadere arbitruntur. Priorēs erroris arguit, quod nulla morbi vis docere homines possit, vt omnium gentium linguis loquantur. Audiunt enim simplices, rusticos, illiteratos, à spiritibus his infestos nunc Latinè, nunc Græcè, nunc Hebraicè, nunc alijs idiomatis conuicia iacentes. Quis morbus est, qui futura, aut absentia mortalibus patefaciat? Ex energumenis autem talia intelliguntur, vti & occulta astantium peccata non raro propalam reuelantur. Denique quis morbus tantas ægrotō dat vires, vt cum catenis astrictum vix quatuor validis lacertis viri possint cohibere; aut etiam vt è templi paumento, per ærem, usque ad fornicem summum tholamue se se queat extollere? Ægrotat profectò mente, quisquis hos effectus, morbis naturalibus ascribit. Posteriorēs autem, qui animabus defunctorum hæc attribuunt; eodem argumēto confutantur, quis enim illis hanc futura cognoscendi vim tribuit? quis linguas docet? Et verò vel animas separatas fateri, est concedere spiritus, qui si ad corpora pertinentes, sine corpore existere possunt, quanto magis existere poterunt sine corpore, Spiritus ad corpora non pertinentes? Plura contra hos cumulat Tostatus argumenta.

Sed contra utrosq; experientia quoque, & scriptura perorat. Experientia quidem, quia non solum tot antiquæ & recentes extant historiæ, sed etiam oculi mille testantur, se talia vidisse, qualia neque morbus ullus, neq; ulli defuncti anima posset facere, dum adiurantur, exorcizantur & datis manifestissimis signis ejiciuntur nigri isti hospites. Clarissima etiā de hac re est scriptura, immò ipsius Christi sententia, & facta. Quot enim ipse dæmones, diuersis locis & modis, exturbavit? Eiusdem sententiæ fuerunt illi, qui obtulerunt ei multis dæmoniis